

bruar 1658 og Februar 1864. Dertil kommer, at det neppe igjen bliver Tilfældet, at det bliver Danmark, der erklærer Krigen, saa at altsaa den fremmede Magt, der vil erklære Krigen, vil have den Fordel ogsaa til en vis Grad at kunne raade over, til hvilket Tidspunkt den vil erklære den. Naar den meget ærede Marineminister igaar ud-talte — saaledes opfattede jeg ham ialtfald —, at der ikke skulde være Fare for et vedvarende overvældende Angreb fra en Stormagts Side, eller maaske hans Mening var, et aldeles pludseligt overvældende Angreb, saa tror jeg ikke, at man maa udelukke en saadan Mulighed; tværtimod forekommer det mig snarere som en Sandsynlighed, naar Stormagterne saae Krig og en af dem vil gjøre Danmark uskadelig, at da den Stormagt, som er mest interesseret deri, med et meget pludseligt, volbsomt Angreb kaster sig over Danmark for at knuge det til Jorden strax. Jeg ser dog paa den anden Side ikke Tingene saa sorte, at jeg jo mener, at man skal haabe det Bedste, men være forberedt paa det Værste; og dersom vi grunde vor Forsvarsplan paa den værste Mulighed, vil den ogsaa kunne gjøre Jyldest under de mindre farlige. Det har glædet mig i Udvalgets Flertals Forslag under Nr. 6 og Nr. 8 at finde foreslaaet Bevillinger til Sjællands Rystforsvar og til Syl-lands. Jeg maa saa meget mere tænke paa Syl-lands Forsvar i dette Dieblit, da der er Noget, der viser sig i Horisonten, der muligvis kan udvikle sig til Krig, som vi i dette Dieblit i Syl-land ikke have en eneste brugelig Kanon. Med Hensyn til Sjællands Rystforsvar er der kun et enkelt Punkt, jeg vil fremdrage. I det af den forrige høitærede Krigsminister forelagte Forslag fandtes der en lille Post: „Befæstningen af Kronborg Søbatteri“. I Bemærkningerne til det Lovforslag, som den nuværende høitærede Krigsminister har forelagt, tales der i Almindelighed om Vigtigheden af at sikke Udgangspunkterne for de til Hovedstaden førende Jernbaner. Der nævnes dog kun Korsør og Kallundborg, ikke Helsingør, naaget det er Endepunktet for en meget vigtig Jernbane, og det er tilmed det eneste Punkt, gennem hvilket vi i en streng Tvøintet kunne holde Forbindelsen med andre Steder aaben. Vi have f. Ex. i den sidste alene ad den Vej holdt Forbindelsen aaben med den øvrige Verden, da den var paa sit Strengeste. Mindretallets Udvalgsbetænkning erklæres det, at det under alle Forhold vil være hensigtsmæssigt at have de vigtigere Havne og Endepunkterne for Jernbanerne sikrede mod strax, naar Krigen udbryder, at komme i Sjædens Hænder. Det ærede Flertal

nævner i Almindelighed Sjællands Havne og de mest udsatte Rystpartier. Det glædede mig, at den ærede Ordfører i sit indledende Foredrag udtryffeligt nævnedes Helsingør, da jeg tror, det er et Punkt, som bør staa i første Række, naar det gjælder om at anvende Bevillinger til Sjællands Rystforsvar, paa Grund af dette Steds overordentlig vigtige strategiske Belliggenhed. Forsaavidt haaber jeg ogsaa, at det er et Punkt, om hvilket man kan sige: her er Noget staaet fast, her have vi et Udbytte af Forhandlingerne, her er en Udsæd til fremtidige Frugter, om end denne Udsæd i dette Dieblit kun tager sig ud som — jeg vil bruge Bignelsen — et Sennopskorn. De øvrige Enkeltheder i Forslaget skal jeg ikke videre indlade mig paa, jeg skal kun yttre, at jeg med Tilfredshed har set Forslagene om flydende Søforter. Jeg anser mig langt fra for at være saa sagkyndig som det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgfreds (Dinesen) — det er mit ramme Mvor — men jeg har dog gjort mig Umage for at komme til en selvstændig Opfattelse med Hensyn til Søforter og Søminer. Det gjorde mig ondt, at den høitærede Krigsminister ikke havde noget saa lyst Syn derpaa, jeg har heller ikke nogen særdisig Overbevisning. Men saaledes som det staaer for mig i dette Dieblit, er det mit faste Haab, at flydende Forter og Søminer ville faae en stor Fremtid for sig, forsaavidt man sørger for, at der knyttes et tilstrækkeligt Antal Kanonbaade som Bivaaben til dem. — Der er et lille Punkt, som i og for sig kunde synes meget ubetydeligt, som jeg vil nævne. Jeg havde nærmest ønsket at knytte det til det niende Punkt i § 1, lade det gaa ind under „Forsøg“, men efter at den meget ærede Ordfører har yttret, at der derved kun tænkes paa „Forsøg med nyt Skyts“, tør jeg ikke bringe det derhen under, men jeg vil da henstille, om man ikke mulig ved tredje Behandling kunde optage denne lille Post, som jeg nu skal tillade mig at nævne. Den er højt ubetydelig i finantiel Henseende. Jeg tror ikke, den kan bringe de 30 Millioner til at voge, jeg tror meget godt, man skulde finde Plads dertil. Ikke bestomindre anser jeg det for at være særdeles vigtigt af Hensyn til Vedligeholdelsen af Forbindelsen mellem Landsdelene, det er nemlig Oprettelsen af Breduestationer. Man har nu, saavidt jeg veed, ikke alene ved den franske, men ogsaa ved den preussiske og distnok ved endnu flere Søve oprettet saadanne militære Breduestationer; men jeg har ikke hørt, at noget Saadant har været paatænkt her i Danmark, men